

Lynx Advokatfirma as
Øvre Slottsgt 18-20
0157 OSLO

Deres ref

Vår ref
200901044-/CCWFJS

Dato
12.03.2009

Fjernsalg av finansielle tjenester - Bruk av angrerettsskjema

Barne- og likestillingsdepartementet viser til brev datert 25. februar 2009 med spørsmål om bruk av angrerettsskjema i forbindelse med fjernsalg av finansielle tjenester.

På vegne av EnterCard reises for det første spørsmål om inngåelse av avtale om kredittkort er å anse som fjernsalg av en finansiell tjeneste i angrerettlovens forstand, så lenge kredittkortet er gratis å eie og anskaffe.

I angrerettloven § 6 første ledd bokstav f) er en finansiell tjeneste definert som "enhver tjeneste som har karakter av bank-, kreditt-, forsikrings-, individuell pensjons-, investerings- eller betalingstjeneste". Det er ikke tvilsomt at å tilby kredittkort er en finansiell tjeneste. Spørsmålet er om det har betydning at kortet er gratis å eie og anskaffe.

Angrerettlovens formål er for det første å sikre forbrukere informasjon om avtalene de inngår før de blir bundet av avtalen, og for det andre å gi dem mulighet til å tenke seg om i inntil 14 dager og eventuelt trekke seg fra avtalen i etterkant. For å sikre at forbrukerne kan sette seg inn i informasjonen om tjenesten og vurdere om det er aktuelt å bruke angreretten, er det lovens system at forbrukerne skal få informasjonen skriftlig "i rimelig tid før de blir bundet av avtalen", jf. angrerettloven § 9a.

I henhold til § 22a annet ledd løper angrefristen fra tidspunkt for avtaleinngåelse eller fra opplysningsplikten i § 9a er oppfylt. Om eller når forbrukeren betaler for tjenesten har ikke betydning for når angreretten begynner å løpe. Etter lovens system løper angreretten fra det tidspunktet forbrukerne mottar den skriftlige informasjonen, selv

om forbrukeren ikke må betale noe vederlag før hun eller han eventuelt bruker kortet.

At angreretten er knyttet til den innledende avtalen og ikke til eventuell senere bruk underbygges av EF-direktiv 2002/65/EF om fjernsal av finansielle tenester til forbrukere som er grunnlaget for de norske bestemmelsene om angrerett på avtaler om finansielle tenester. I direktivet artikkel 1 nr. 2 står følgende:

”For avtaler om finansielle tenester som omfatter ei innleiende avtale om tenesteyting, fulgt av påfølgjande operasjonar av same type som finn stad over eit visst tidsrom, skal føresegnene i dette direktivet nyttast berre på den innleiende avtale”. Nyanskaffelse av kredittkort nevnes i direktivets forale punkt 17 som et eksempel på en ”innleiende avtale om tenesteyting”, som direktivets regler gjelder for. Bestemmelsen er ikke gjengitt i loven, men er omtalt i forarbeidene (Ot.prp. nr. 36(2004-2005) punkt 3.1.4.).

Departementet legger etter dette til grunn at EnterCards produkt omfattes av angrerettloven.

Når avtalen er omfattet av angrerettloven skal forbrukeren også motta et angreskjema, jf. forskrift 27. februar 2007 nr. 221 § 1.

Hensynene som ligger bak regelen om angreskjema er å tydeliggjøre for forbrukeren at hun eller han har inngått en avtale, hva den går ut på og at man kan angre innen 14 dager. Når forbrukeren først får vite at det er en angrerett må vedkommende også få vite hvilke konsekvenser det har å bruke angreretten. I dette tilfellet blant annet at forbrukeren også må betale tilbake eventuell kreditt som er brukt før hun eller han bruker sin angrerett. I loven er det fastsatt at slik tilbakebetaling skal skje innen 30 dager. Angreskjemaet gir opplysningene på en standardisert måte.

For løpende avtaler vil angreretten alltid gjelde ved siden av tjenesteyterens vilkår om oppsigelse og en tjenesteyter vil derfor måtte informere forbrukerne om begge deler. Det er ikke hjemmel for å gi unntak fra angreretten selv om en næringsdrivende skulle ha oppsigelsesbetingelser som kan være gunstigere for forbrukerne.

Departementet kan heller ikke se at noen av forholdene det vises til i henvendelsen fra EnterCard er av så stor vekt at reglene om angreskjema ikke bør gjelde. Etter vår oppfatning tilsier kombinasjonen av salgsformen som blir brukt og produktet som selges at angreskjema bør brukes på grunn av sin formaliserende og tydeliggjørende effekt.

Med hilsen

Hilde Merethe Berg (e.f.)

Camilla Closs Walmann

Kopi: Forbrukerombudet